

“ Ахъ! извика онъ, азъ не самъ ималъ убо
“ добродѣтель! все мене обременява и отчаю-
“ ва. — Всегда гладка-та постоянна-та и неиз-
“ мѣнна добродѣтель, рекохъ му, не е дадена
“ чловѣку. Среди книжнѣ-то на толко страсти,
“ кои-то безпокоятъ насъ, разумъ нашій раз-
“ строявася и помрачавася; науки-те обаче са
“ маяцы (фенери въ пристанище), отъ кои-то
“ запаляме пакъ неговый пламенинкъ.

“ Науки-те, сьико, са небесна помощъ. Тѣи
“ са лучи на мудрость-та коя-то управлява сей
“ свѣтъ, кои-то чловѣкъ, внушенъ отъ едно
“ художество божественно, научилъ да ги за-
“ держи на земля-та. Подобни съ солнечны те
“ лучи, свѣтятъ, веселятъ и топлятъ. Тѣи са
“ огнь небесный, и чрезъ тѣхъ какъ-то чрезъ
“ огня, все що ся нахожда въ природа-та дости-
“ га намъ полезно. Чрезъ тѣхъ собираме околъ
“ насъ и вещи и мѣста и чловѣцы. Тѣи при-
“ зываватъ насъ на правилна-та чловѣческа
“ жизнь. Тѣи укротяватъ страсти-те, обуздаватъ
“ пороцы-те и возбуждаватъ добродѣтели-те съ
“ честны-те примѣры на добры-те чловѣцы,
“ кои-то они хвалятъ и представляватъ намъ
“ всегда образы-те имъ достопочтецы. Тѣи са